

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са објављивања пресуде од 21.06.2013. године

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕСУДЕ
ДАНА 21. јуна 2013. године**

Председник већа:

Констатује се да објављивању пресуде присуствују:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- Опт. Марк Кашњети са браниоцем адв. Гораном Доловићем.
- Присутан је и преводилац за албански језик Еда Радоман Перковић.

Молим вас устаните да објавимо пресуду.

Након већања и гласања, веће је донело а председник већа јавно објављује:

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

ОПТ. КАШЊЕТИ МАРК (Mark Kashnjeti), са личним подацима као у списима,

КРИВ ЈЕ

Што је:

14. јуна 1999. године у Призрену, Аутономна Покрајина Косово и Метохија, за време оружаног сукоба између војних снага Савезне Републике Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране и припадника наоружане војне формације Ослободилачке војске Косова (ОВК) и Коалиције НАТО пакта, са друге стране, у ситуацији када су се војне снаге СРЈ и војне снаге Коалиције налазиле у фази прекида ратних дејстава и у фази повлачења са КиМ, која фаза подразумева борбено обезбеђење и представља војну формацију и када су се и даље дешавали оружани сукоби,

кршио правила међународног права за време оружаног сукоба садржана у одредбама члана 3 тачка 1 у вези члана 27 став 1 и 3 Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (Четврта Женевска конвенција од 12.08.1949. године), као и члана 51 став 3 Допунског протокола I и члана 4 став 1 и 2 тачка а) и члана 13 став 3 Допунског протокола II уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба од 08. јуна 1977. године,

-тако што је дана 14.06.1999. године, након што се прикључио припадницима ОВК у униформи наоружан аутоматском пушком заједно са тројицом НН припадника Ослободилачке војске Косова према цивилном становништву неалбанске националности вршио противзаконита затварања, тако што је у Призрену, у улици Дурмиш Аслани око 11 часова зауставио

возило марке „Застава – Југо 55“, у којем су се налазили оштећени Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Љ [REDACTED] па након што су изашли из возила, ударио оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] кундаком пушке у главу, на који начин је према њему нечовечно поступао, везао им руке канапом, те их је заједно са осталим НН припадницима ОВК претњом оружјем спровео низ улицу око 200 метара даље, гурајући их, ударајући Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] повремено по телу, до дворишта једне куће, где их је противзаконито затворио, где су од стране непознатих припадника држани неколико сати, након чега је оштећене заједно са Ј [REDACTED] М [REDACTED] који је пре њих био ухапшен, држан, испитиван и тучен у истом дворишту, Ђ [REDACTED] возилом заједно са још једним припадником ОВК пребацио до призренског насеља Ортокол, где су их одвезали и наредили да оду у Србију,

-чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ Југославије у вези члана 22 КЗ СРЈ.

Па га суд применом наведеног законског прописа и члана 5, 33, 38, 41, 42, 43 и 50 КЗ СРЈ

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од **2 (две) године**, у коју му се урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине Ки.По₂ 5/12 од 16.04.2012. године, а који му се рачуна од 14.04.2012. године када је лишен слободе, па надаље.

На основу члана 216 став 6 ЗКП-а у вези члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП-а веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

према опт. Кашњети Марку са личним подацима као у списима продужава се притвор, одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине,

који може трајати до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а најдуже док не истекне врмс трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 264 став 4 ЗКП-а оптужени се **ОСЛОБАЂА** дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

На основу члана 258 став 4 ЗКП-а, оштећени се за остваривање имовинско-правног захтева упућују на парницу.

Странке могу изјавити жалбу Апелационом суду, а преко овога суда, у року од 15 дана од дана достављања писменог отправка пресуде.

Председник већа: Седите. Ја ћу укратко изнети разлоге овако донете пресуде. Дакле и у овом поновљеном поступку анализом и оценом свих

изведених доказа како појединачно тако и у вези са осталим изведеним доказима, као и наводима одбране оптуженог Марка Кашњетија, а поступајући и по примедбама Апелационог суда, суд је нашао да је оптужени извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва. Наиме, оптужени негира све време извршење кривичног дела, наводи да није обукао униформу ОВК, да није лице са фотографије и брани се алибијем да се у то време, дакле критичног дана 14.04. налазио у књижари са овде саслушаним сведоцима Лил Битићи и Кемал Бацом.

Оно што је битно то је да у завршној речи одбрана не негира да се догађај који је предмет овог поступка десио. Већ негира да 14.06.1999. године у Призрену није било оружаног сукоба а самим тим ако нема оружаног сукоба да не може бити ни кривичног дела ратни злочин већ евентуално неко друго кривично дело. У завршној речи бранилац оптуженог Марка Кашњетија је изричит био да Марк Кашњети није лице које је учествовало у догађају и да Марк Кашњети није на предметној фотографији и да се изведеним доказима не може закључити да је предузео радње противправног затварања и нечовечног поступања. Међутим изводећи све доказе суд је на несумњив начин утврдио следеће да је оптужени Марк Кашњети на фотографији која је објављена у дневном листу „Куир“ несумњиво је утврдио из исказа сведока оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] сведока М [REDACTED] П [REDACTED] као и посредно из исказа сведока Ј [REDACTED] М [REDACTED].

Наиме, сведок оштећени Ђ [REDACTED] истиче са сигурношћу, на показаној фотографији од четири униформисана лица је препознао Марка Кашњетија као лице које се на фотографији налази други слева. Сведок М [REDACTED] П [REDACTED] је такође указао да је Марк Кашњети на фотографији и да се налази други слева, сведок Ј [REDACTED] М [REDACTED] је говорио о својим посредним сазнањима наводећи да му је комшија сада покојни у телефонском разговору, а у вези фотографија рекао да је његов комшија Марк лице које стоји иза Ђ [REDACTED] са пушком која је окренута нагоре и то други слева.

Дакле то су лица која су са несумњивом сигурношћу указали да се управо на објављеној фотографији у дневном листу „Куир“ налази оптужени Марк Кашњети. У поновљеном поступку суд је по налогу Апелационог суда наредио и антрополошко вештачење а да би се упоредиле физичке особине лица окривљеног и особе која се на наведеној фотографији налази други слева а како би се утврдило да ли са несумњивом сигурношћу или са одређеним степеном извесности ради о истом лицу. С тим у вези судски вештаци који су доставили суду налаз и мишљење у писменом облику проф. др Душан Дуњић и проф. др Марија Ђурић антрополог, су били изричит и овако су констатовали: да је Марк Кашњети поседује велики број антрополошких карактеристика који су слични антрополошким карактеристикама особе на достављеној слици из дневних новина „Куир“. Другим речима степен сличности наведених антрополошких карактеристика између лица на фотографији и прегледаног Марк Кашњетија је такав да се са великом вероватноћом може закључити да се ради о истој особи. Дакле то су ти докази који су са несумњивом сигурношћу указали, које суд, наравно морао је да има у виду да се оптужени Марк Кашњети налази на предметној фотографији.

Даље, да су дана 14.06.1999. године Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] З [REDACTED] Л [REDACTED] лишени слободе од стране припадника ОВК, и спроведени до дворишта једне куће где су их затворили и од стране непознатих припадника су држани неколико сати, суд је такође несумњиво закључио из сагласних,

убедљивих, веродостојних исказа Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Љ [REDACTED]. Они током целог поступка доследно и сагласно говоре о начину и околностима под којима је дошло до противзаконитог затварања. Сведоци Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Љ [REDACTED] на јасан, детаљан и убедљив начин наводе да су се 14.06.1999. године договорили да се нађу у кући Б [REDACTED] Ђ [REDACTED] у јутарњим сатима да би се придружили колони Срба која је напуштала Косово. Враћајући се колима оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] од куће З [REDACTED] Љ [REDACTED] до које су на кратко отишли, заустављени су од стране четири припадника, наоружаних припадника ОВК. Та лица су их претресла, легитимисала а затим везане спровела до једне куће где су их затворили. Ту су оштећени заједно са сведоком Ј [REDACTED] М [REDACTED] боравили заједно више сати, након чега су их двојица колима оштећеног Ђ [REDACTED] одвели до насеља Ортокол где су оштећени Ђ [REDACTED] и З [REDACTED] заједно са сведоком Ј [REDACTED] пуштени, односно како је несумњиво из прецизног исказа оштећеног З [REDACTED] Љ [REDACTED] утврђено да им је речено да се не окрећу и да иду право у колопу и одмах за Србију. Да су дана 14.06.1999. године затворени Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Љ [REDACTED] у дворишту једне куће потврдио је и сведок Ј [REDACTED] М [REDACTED] који је такође био ту затворен. Сведок Ј [REDACTED] М [REDACTED] наводи да је видео када су његови познаници Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Љ [REDACTED] били везани када су их припадници ОВК довели у двориште једне куће. Суд у оваквом делу исказе оштећених који су били изричит, Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Љ [REDACTED] је прихватио као јасне, уверљиве и који се уклапају у једну логичну целину са, од суда прихваћеним исказом сведока Ј [REDACTED] М [REDACTED].

Чињеницу да је управо оптужени Марк Кашњети наоружан у униформи, наоружан аутоматском пушком у униформи, заједно са припадницима ОВК учествовао у противзаконитом затварању као и да је оштећеног Б [REDACTED] Ђ [REDACTED] ударио кундаком пушке у главу, везао им руке канапом, те га повремено ударао по телу, а затим оштећеног Ђ [REDACTED] и З [REDACTED] гурео до дворишта једне куће суд је несумњиво утврдио из детаљног, јасног, убедљивог исказа сведока оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED]. Наиме, Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] не само што је препознао оптуженог Марка Кашњетија на фотографији која је објављена у дневном листу „Курир“ него и у посебној просторији међу шест лица а како је то утврђено из записника о препознавању, недвосмислено је такође препознао Марка Кашњетија као лице које га је ударило када је изашао из возила, кундаком пушке у главу, затим гурало и повремено ударало по телу, везало и које га је све време пратило до дворишта једне куће где су их затворили. Ценећи овакав исказ оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] у делу у коме описује шта се догодило након заустављања његовог возила од стране наоружаног Марка Кашњетија и непознатих припадника ОВК, да су га више пута ударили по глави и телу и гурали, да га је због тих удараца чак, да је имао велике болове, да су га болела глава, ноге, да није могао да хода, да су га болеле руке, да је касније имао последице на слух и вид суд је прихватио овакав исказ као убедљив и истинит. Његове наводе у једном делу потврђује и сам З [REDACTED] Љ [REDACTED] наводећи да је чуо када је Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] јакнуо од бола да се затетурао и објашњава да је мало фалило да и њега обори, али да њега, З [REDACTED] је истакао да њега нико није ударио. Суд је овакав исказ прихватио као убедљив и истинит и у складу са исказом Ђ [REDACTED] Б [REDACTED]. Међутим, чињеница је да З [REDACTED] Љ [REDACTED] није могао да препозна оптуженог Марка Кашњетија као лице које је критичном приликом учествовало у овом кривично правном догађају а за суд оваква чињеница је и логична и

прихватљива и суд је прихватио објашњење З [REDACTED] када је рекао да је имао жељу да овакав догађај потисне из свог сећања. Он је рекао трудио сам се да ми те успомене избледе из сећања јер након тог догађаја је имао буквално, био је на ивици нервног слома и да је чак у једном тренутку и фотографију исцепао. Дакле суд је овакво његово објашњење прихватио као логично. Ценећи исказ сведока оштећеног Б [REDACTED] Б [REDACTED] у склопу са радњом препознавања где је са несумњивом сигурношћу препознао Кашњетија, суд је закључио да је апсолутно логично и животно да оштећени Б [REDACTED] упамти лице које га је ударило кундаком пушке по глави, које га је ударало, гурало повремено по телу те да је његово сведочење о овом догађају било веома уверљиво и веродостојно.

Ценећи одбрану оптуженог Марка Кашњетија да није извршио ово кривично дело суд налази да је оваква одбрана неприхватљива, необјективна, и да је у супротности са овако изведеним доказима. Наиме у поновљеном поступку суд је испитао и сведока Рамадана Битићија који је истакао да овај предметни догађај није се десио 14.06. већ напротив да се десио 13.06.1999. године, а да тај датум је добро упамтио јер је већ сутрадан 14.06. скинуо униформу. Рекао је, потврдио је да се налази на фотографији која је објављена у дневном листу „Курир“ рекао је да је био у униформи, да је био припадник ОВК, рекао је да су зауставили возило, описао је да је то било возило „Југо застава 55“ али да нису само претресали ово возило него да су заустављали свако возило и да су претресали албанска и српска возила, да је том приликом, приликом претреса овог возила нађено оружје, да су им везали руке али да су их одмах пустили, тачније да су их пратили, да су их пратили до оног момента док се Б [REDACTED] и З [REDACTED] нису придружили људима који су хтели да напусте Косово. Истакао је да их нико није ударио, да је било само псовки. Суд овакав исказ није прихватио налазећи да је овакав исказ срачунат да помогне овде оптуженом Марк Кашњетију јер овакав догађај нико од саслушаних сведока не описује. Напротив, и оштећени Б [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] сагласно говоре да нису пуштени него да, чак и да је Б [REDACTED] ударан и да су га гурали, да су их спровели до дворишта једне куће о чему Рамадан Битићи сведок у овом поступку ниједног тренутка се није осврнуо.

С тим у вези а поступајући по примедбама Апелационог суда, суд је и прегледао видео запис вести „Кланк“ телевизије Косова и утврдио је а и након саслушања сведока Рамадана Битићија да се налазио на предметној фотографији и да је тврдио да оптужени Марк Кашњети се не налази на тој фотографији, али да је тачно да лице које се налази на фотографији други слева је у ствари неки извесни, неки Дзими, с тим што није знао ни одакле је тај Дзими, ни како се зове, а не препознајући ни једно друго лице на тој фотографији тако да суд сагледајући све те доказе и све те наводе сведока налази да су апсолутно срачунати да би помогли овде оптуженом Марк Кашњетију у избегавању кривичне одговорности.

Суд стим у вези, имајући у виду исказе сведока Б [REDACTED] З [REDACTED] и М [REDACTED] П [REDACTED] није прихватио ни исказе сведока Кемал Баца и Љил Битићија који су покушали да пруже алиби Марк Кашњетију, обзиром да сведоци испитани на ове околности делују неуверљиво и евидентно прилагођавају исказе потребама алибија Марка Кашњетија. Кемал Баца уопштено говори да је долазио Марк Кашњети у књижару, да је тај датум запамтио јер је био одмах после рата. То што је било одмах после рата то је врло неуверљиво за суд баш тог датума запамтио да је био и пре и после радног времена са њим у друштву. Такође и Лил Битићи исто није могао да, уопштено

је говорио да се сећа да је он долазио стално у књижару па мисли, чак мисли да је и тог дана 14.06. 1999. године, значи у време критичног догађаја био у књижари.

Спорно је било али тек у овом поновљеном поступку да ли се ово кривично дело десило за време оружаних сукоба. Морам да истакнем чињеницу то сам и током поступка истакла да је одбрана учинила неспорним да се десило овај догађај у време оружаног сукоба. Ниједног тренутка оптужени Марк Кашњети ову чињеницу није оспорио, његова одбрана током целог поступка сводила се на то да он није био наоружан, да никада није обукао униформу ОВК и да том критичном приликом није био присутан, да није дакле извршио ово кривично дело. Међутим поступајући по налогу Апелационог суда суд је у том смислу изводио доказе да би утврдио да ли у ово критично време када се овај догађај десило, да ли је истовремено био и међународни и унутрашњи сукоб. Догађај који је предмет оптужбе одиграо се дана 14.06.1999. године у Призрену на подручју Аутономне покрајине КИМ за време унутрашњег оружаног сукоба између оружаних снага СРЈ, војске и полиције с једне стране и наоружане војне формације ОВК са друге стране те истовремено у време међународног оружаног сукоба између оружаних снага СРЈ и коалиције НАТО пакта. Међународно хуманитарно право примењује се од почетка оружаних сукоба све до после престанка непријатељстава односно све до закључења мира или у случају унутрашњих сукоба све док се не пронађе мирно решење. Све до тог тренутка међународно хуманитарно право примењује се на целокупној територији зараћених држава или у случају унутрашњег сукоба на целој територији под контролом стране у сукобу без обзира да ли се тамо воде борбе или не.

Иако је дана 09.06.1999. године, потписан Кумановски споразум између војних представника власти у Београду и представника НАТО коалиције којим је предвиђено постепено повлачење снага СРЈ са подручја Косова и Метохије у року од 11 дана од потписивања споразума те је посебно предвиђено да ће кампања бомбардовања бити укинута по комплетном повлачењу снага СРЈ, а КФОР задржава овлашћење да ако буде неопходно силом обезбедити испуњење обавеза из споразума. Почетак и крај унутрашњег и међународног оружаног сукоба је фактичко питање и везује се за једно шире подручје, у конкретном случају за цело подручје Косова и Метохије, па је стога потпуно ирелевантно што у време критичног догађаја у Призрену на једном ужем подручју нису вођене борбе јер су се војска и полиција повукле 14.06.1999. године, али су борбе вођене између ОВК и Војске СРЈ у време повлачења војске на другим подручјима Косова и Метохије. Да је то тако, да су борбе вођене на другим деловима територије Аутономне покрајине Косово и Метохија, суд је утврдио из материјалних доказа.

Наиме, из дописа Управе криминалистичке полиције, Службе за откривање ратних злочина, повлачење полиције са Косова и Метохије одвијало се у периоду од 10.06. до 25.06.1999. године, до краја јуна 1999. године, активности ОВК огледале су се у оружаним нападима на војне и полицијске објекте, војне и полицијске колоне којих је било на целој територији Косова и Метохије.

Из дописа Војно безбедоносне агенције утврђено је да је повлачење војске Југославије отпочело 10.06.1999. године, а да је последњи сукоб евидентиран у борбеном извештају од 18.06.'99. године, дакле и овај датум, датум када се десило овај критични догађај 14.06.'99. године, такође је датум који се везује за време постојања оружаног сукоба истовремено унутрашњег и

међународног јер даље како се у овим дописима каже повлачење оружаних снага СРЈ подразумевало је борбено обезбеђење, представљало је војну операцију која је завршена закључно са 20. јуном 1999. године, тако да је фактички тек тада постигнуто мирно решење и окончање војних операција а закључно са тим датумом фактички је завршен и унутрашњи и међународни сукоб. Радње које је оптужени Марк Кашњети предузео представљају нечовечно поступање јер представљају озбиљан насртај на људско достојанство у ситуацији када је Марк Кашњети ударио кундаком пушке у главу оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] када га је везао када га је повремено гурао и ударао по телу, у конкретном случају прибегавање физичкој сили уз коришћење кундака аутоматске пушке и уз беспомоћност жртве у ситуацији кад везаног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] заједно са припадницима ОВК спроводи до дворишта куће где затвара њега и З [REDACTED] на несумњив начин указује на то да се у конкретном случају ради о нечовечном поступању оптуженог Марка Кашњетија.

Оптужени Марк Кашњети након што се прикључио припадницима ОВК у униформи, наоружан аутоматском пушком дакле за време оружаног сукоба у конкретном случају прикључио се једној од страна у сукобу ОВК према цивилном становништву које није директно узело учешће у непријатељствима заједно са тројицом НН припадника ОВК учествовао је у противправном затварању без икакве правне процедуре, без било каквог објашњења, нити је Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] и З [REDACTED] Ј [REDACTED] уручио било какво писмено у ком би био наведен неки правни основ њиховог затварања. Затварање цивила Ђ [REDACTED] и З [REDACTED] није било неопходно због безбедности или било каквог другог разлога већ је искључиво било због њихове етничке припадности, због тога што су Срби. Квалификујући радње оптуженог суд налази да у њима стоје сва обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Овакво поступање оптуженог представља тешко кршење хуманитарног права јер прикључивши се тројици НН припадника ОВК као припадницима једне стране у оружаном сукобу вршећи противправно затварање и нечовечно поступајући према оштећеним као цивилима који нису узели директно учешће у непријатељствима и имали су статус заштићених лица сходно IV Женевској конвенцији о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, и Допунском протоколу I о заштити жртава међународних оружаних сукоба и Допунском протоколу II о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба.

Оптужени Марк Кашњети који је заједно са припадницима ОВК, припадницима једне стране у оружаном сукобу је био у обавези да поштује напред наведене одредбе и да им обезбеди поштовање у свакој прилици. Жртве су биле цивили, беспомоћни људи који нису представљали реалну претњу за безбедност и оптуженог и других припадника ОВК. Оцењујући психички однос, најпре бих се само осврнула на наводе сведока оштећеног Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] а с тим у вези и на наводе сведока Рамадана Битићија који су били изричитии да приликом претреса је пронађено оружје, а што је потврдио и сам оштећени да је пронађено оружје код њих. Међутим, суд самим тим, сама та чињеница не указује сама по себи да су оштећени учествовали у непријатељствима на страни једне од сукобљених страна, што би им дало својство борца. Ниједан доказ изведен на главном претресу не указује да је оштећени Ђ [REDACTED] Б [REDACTED] у тренутку лишења слободе испуњавао услов који би му дао статус заштићеног лица у смислу одредбе III Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима, односно да је био припадник оружаних снага једне стране у

сукобу. Оцењујући психички однос учиниоца према кривичном делу суд је утврдио да је оптужени Марк Кашњети поступао са директним умишљајем с обзиром да је био свестан свог дела и да је хтео његово извршење. У свим овим радњама оптужени Марк Кашњети поступа као саизвршилац јер делује са непознатим припадницима ОВК и има свест о заједничком деловању, један прихвата радње другог и као своје изражавајући при том вољу да заједнички изврше ово кривично дело. Одлучујући о кривичној санкцији суд је ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оптуженог те је на страни оптуженог Кашњетија од олакшавајућих околности имао у виду да је породичан човек, да је отац 6 пунолетних ћерки, имао је такође у виду да је од извршења кривичног дела протекло 14 година, а с друге стране, на страни оптуженог Кашњетија није нашао отежавајућих околности.

Ценећи све околности за одмеравање казне које су од утицаја, суд је о олакшавајућим околностима на страни оптуженог придао значај особито олакшавајућим околностима налазећи да се и ублаженом казном сходно члану 42 и 43 КЗ СРЈ може постићи сврха кажњавања из члана 33 КЗ СРЈ те је одмерио казну затвора у трајању од 2 године, а нарочито суд је имао у виду и природу кривично-правних радњи.

Одлучујући о притвору суд налази, односно веће налази да и даље стоје разлози за продужење притвора због постојања околности које указују на опасност од бекства, а које се огледају и чињеници да оптужени има пребивалиште на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија у Призрену, које чињенице указују да уколико би се нашао на слободи могао би побећи на територију Аутономне покрајине Косово и Метохија где државни органи Републике Србије фактички не врше власт чиме би отежано било вођење овог кривичног поступка. Ако се има у виду и чињеница да оптужени нема ни пријављено боравиште на неком другом делу територије Републике Србије, односно изван Аутономне покрајине Косово и Метохија дакле, нема нових околности које оправдавају укидање притвора.

Суд је размотрио могућност евентуално примене блаже мере за обезбеђење присуства оптуженог на главном претресу. Међутим, одбрана је сама, одбрана је такође истакла да не могу да предложе ниједну блажу меру, не могу да предложе јемство због материјалне ситуације, не могу да предложе мере забране напуштања боравишта и поред тога што сестра оптуженог живи у Београду али нема ни стамбених могућности да би евентуално Кашњети могао да се пријави, да му боравиште буде овде у Београду. Дакле, пошто је и сама одбрана истакла да немају услова и немају могућности да предложе блажу меру суд је и разматрајући и по службеној дужности имало у виду и чињеницу да је одбрана истакла да уколико би се укинуо притвор оптуженом Марку Кашњетију, да он нема куд да би он морао да оде у Призрен, суд је ипак нашао да једина мера која је могућа да се обезбеди његово присуство и након што је донета ова неправноснажна пресуда, је само мера притвора. Имате право жалбе у року од 15 дана од дана достављања писменог отправака пресуде.

Довршено у 14,10 часова.

Записничар

Председник већа-судија